

የዳንኤል መጽሐፍ - ቁጥር አርባ ሁለት

የማገናኛ ትስስሮች

Jeff Pippenger

2024-01-06

መጥምቁ የሐንስ የሚያገናኝ ማገናኛ ነቢይ ነበር።

“ነቢዩ የሐንስ በሁለቱ የዘመናት ሥርዓቶች መካከል የሚያገናኝ ትስስር ነበር። እንደ እግዚአብሔር ወቢል ሆኖ የሕጉንና የነቢያትን ክርስቲያናዊው የዘመን ሥርዓት ጋር ያላቸውን ግንኙነት ለማሳየት ቆሞ ተገለጠ። እርሱ ከዚያ በኋላ በሚመጣው በታላቁ ብርሃን የሚከተል ታናሽ ብርሃን ነበር። በሕዝቡ ላይ ብርሃን እንዲያበራ የሐንስ አእምሮ በመንፈስ ቅዱስ ተብርቶ ነበር፤ ነገር ግን ከኢየሱስ ትምህርትና ምሳሌ የሚፈልቀውን ብርሃን ያህል በወደቀ ሰው ላይ እንደዚያ ግልጽ ሆኖ ያበራ ሌላ ብርሃን ከቶ አልበራም ወይም ወደፊትም አያበራም። ክርስቶስና ተልእኮው በጥላ በተሸፈኑት መሥዋዕቶች ውስጥ እንደ ምሳሌ ተገልጦው ቢኖሩም እጅግ ድብደባ ብለው ብቻ ተረድተው ነበር። የሐንስ ራሱ እንኳ በአዳጁ አማካይነት የሚገኘውን የወደፊት የማይሞት ሕይወት ሙሉ በሙሉ አልተረዳም ነበር።” The Desire of Ages, 220.

ኢየሱስም ደግሞ የሚያገናኝ ትስስር ነቢይ ነበረ።

“ክርስቶስ ከምድር ወደ ሰማይ መንገዱን መርቶአል። እርሱ በሁለቱ ዓለማት መካከል የሚያገናኝ ቁርኝት ነው። የእግዚአብሔርን ፍቅርና ትሕትና ወደ ሰው ያመጣል፤ እንዲሁም ሰውን በእርሱ ጽድቅ ወደ ላይ ከፍ አድርጎ ከእግዚአብሔር እርቅ ጋር እንዲገናኝ ያደርገዋል። ክርስቶስ መንገዱ፣ እውነቱ፣ ሕይወቱም ነው። በንጽሕናና በቅድስና መንገድ ላይ ወደ ፊትና ወደ ላይ እየተራመዱ፣ እያንዳንዱን እርምጃ በእርምጃ በሕመምና በቀስታ መከተል ከባድ ሥራ ነው። ነገር ግን ክርስቶስ በመለኮታዊ ሕይወት እያንዳንዱ የፊት እርምጃ ላይ አዲስ ብርታትና መለኮታዊ ኃይል ለመስጠት በቂ ዝግጅት አድርጎአል። ይህ በቢኖው ውስጥ ያሉ ሰዎች ሁሉ የሚሾትና ሊኖራቸው የሚገባቸው እውቀትና ልምምድ ነው፤ ያለዚያ በየቀኑ ከክርስቶስ ዓለማ ላይ ነቀፋ ያመጣሉ።” Testimonies, volume 3, 193.

የመጥምቁ የሐንስ የትንቢታዊ ሥራ የምድራዊውን ሥርዓተ-አስተዳደር ከሰማያዊው መቅደስ ጋር ማገናኘትን ያካተተ ነበር። የሐንስ ኢየሱስን ለመጀመሪያ ጊዜ ባየው ጊዜ የተናገረው የመጀመሪያ ቃል፡-

በማግሥቱ የሐንስ ኢየሱስ ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ፣ “እነሆ፣ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ” አለ። የሐንስ 1፡29።

ነገር ግን የሐንስ ከጥንታዊቷ እስራኤል ወደ መንፈሳዊቷ እስራኤል የሚደረገውን ሽግግር ሊለይ የነበረ ቢሆንም፣ ያን ሽግግር የሚመለከተው ግንዛቤው ውስን ነበር።

ክርስቶስ የሐንስን በመከላከል እንዲህ አለ፡- “ነገር ግን ምንን ለማየት ወጣችሁ? ነቢይንን? አዎን፣ እላችኋለሁ፣ ከነቢይም የሚበልጥን።” የሐንስ ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ይተነብይ ዘንድ ነቢይ ብቻ አልነበረም፤ ነገር ግን የተስፋ ልጅ ነበረ፤ ከልደቱም ጀምሮ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ፣ ሕዝብን ለክርስቶስ መቀበል ለማዘጋጀት እንደ ተሐድሶ አድራጊ ልዩ ሥራ እንዲፈጽም ከእግዚአብሔር የተሾመ ነበረ። ነቢዩ የሐንስ በሁለቱ ሥርዓተ ዘመናት መካከል የሚያገናኝ ቁልፍ ተያያዥ ነበረ።

የአይሁድ ሃይማኖት፣ ከእግዚአብሔር በመራቃቸው የተነሣ፣ በአብዛኛው በሥርዓተ ሥነ-ሥርዓት ብቻ የተዋቀረ ነበር። የሐንስ ከእርሱ በኋላ የሚመጣውን የበለጠ ብርሃን የሚቀድም ታናሽ ብርሃን ነበር።

በሕዝቡ ውስጥ በልማዶቻቸው ላይ ያላቸውን መተማመን ሊያናውጥ፣ ኃጢአቶቻቸውንም እንዲያስታውሳቸው ሊጠራቸው፣ ወደ ንስሐም ሊመራቸው ይገባው ነበር፤ እንዲሁም የክርስቶስን ሥራ ለማድነቅ ዝግጁ ይሆኑ ዘንድ። እግዚአብሔር ለዮሐንስ በመንፈስ ቅዱስ መነሣሣት ገለጠለት፤ ትክክለኛ ልብ ካላቸው አይሁድ አእምሮ ላይ በሐሰተኛ ትምህርቶች ምክንያት ለብዙ ትውልዶች ሲከማቸባቸው የኖረውን አጉል እምነትና ጨለማ እንዲያስወግድ ነቢዩን አበራው።

“ኢየሱስን የተከተለ፣ ተአምራቱን ያየ፣ መለኮታዊ የማስተማር ትምህርቶቹን የሰማ፣ ከከንፈሮቹም የወጡትን የሚያጽናኑ ቃላት የሰማ እጅግ ትንሹ ደቀ መዝሙር እንኳ ከዮሐንስ መጥምቅ የበለጠ መብት ያገኘ ነበር፤ ምክንያቱም የበለጠ ግልጽ ብርሃን ነበረው። ከዓለም ብርሃን የሆነው እርሱ በኩል ከተላለፈው በቀር፤ በኃጢአተኛና በወደቀ ሰው አእምሮ ላይ የበራ ወይም ወደፊት የሚበራ ሌላ ብርሃን የለም። ክርስቶስና ተልእኮው በጥላ በተሸፈኑት መሥዋዕቶች አማካኝነት እጅግ በድብዝብ ሁኔታ ብቻ ተረድተው ነበር። ዮሐንስ ራሱ እንኳ የክርስቶስ መንግሥት በኢየሩሳሌም እንደሚሆን እና ቅዱሳን የሚሆኑ ሕዝቦቹ የሆኑበትን ዘመናዊ መንግሥት እንደሚያቆም ያስብ ነበር።” Review and Herald, April 8, 1873.

ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ የቃል በቃል ያለው ሽግግር ወደ መንፈሳዊው ሲደረግ ያለውን ትንቢታዊ ተግባራዊነት የሚለይ የማያያዙ ትንቢተኛ ነበር። እርሱ በትንቢት የተጠቀሰችው ኢየሩሳሌም ከእንግዲህ በኋላ ቃል በቃል ያላቸው ኢየሩሳሌም እንዳልሆነች ተረድቶ ነበር፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ወደ ሰማያዊቱ ኢየሩሳሌም ተሸጋግራ ነበር።

ይህች አጋር በዐረቢያ ያለው የሲና ተራራ ናት፣ አሁን ካላቸውም ከኢየሩሳሌም ጋር ትመሳሰላለች፤ እርስዋና ልጆቿም በባርነት ናቸው። ነገር ግን በላይ ያላቸው ኢየሩሳሌም ነጻ ናት፤ እርስዋም የሁላችን እናት ናት። ገላትያ 4፡25, 26።

በእኛ ስንመለከተው በነበረው በ2 ተሰሎንቄ ምዕራፍ ሁለት ውስጥ፣ ጳውሎስ እስከ 538 ዓ.ም. ድረስ መንፈሳዊቱ የጳጳሳዊ ሮም ወደ ዙፋን እንዳትወጣ የከለከለችው ኃይል በቀጥታ አረማዊቱ ሮም እንደሆነ ገለጸ። በዚያ ምዕራፍ ውስጥ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ የተቀመጠው “የኃጢአት ሰው” ዳንኤል በምዕራፍ አሥራ አንድ፣ ቁጥር ሠላሳ ስድስት የለየው ያው “ንጉሥ” እንደሆነ ያስረዳል። በዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ ያለው “የሰሜን ንጉሥ” ጳጳሳት መሆኑን የሚያረጋግጠው ማስረጃ ፉቸር ፎር አሜሪካ ከ1989 የእውቀት መጨመር ጀምሮ የተጠቀመበትን የእውነት መዋቅር ለማቋቋም ቁልፍ ሆነ።

በዚያው ምዕራፍ ውስጥ ጳውሎስ፣ የጳጳሳዊ ሥርዓት መነሣትን እስከሚከለክልበት ዘመን ድረስ የአረማዊቱ ሮም የእገዳ ሥራ መሆኑን ገለጠ፤ እስከ አረማዊቱ ሮም ከመንገድ እስክትወገድ ድረስም እንዲሁ አሳየ፤ እንዲሁም በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “ዘወትር” የሚለው አረማዊቱ ሮም መሆኑን ለየ። ይህ እውነት በ1798 የእውቀት መጨመርን ያመጣውን የእውነት መዋቅር ለመመስረት ዋናው ቁልፍ ሆነ።

በዊልያም ሚሊር ታሪክ ውስጥ መልእክቱ የተነገረው ከፊላዴልፊያዊው እንቅስቃሴ ወደ ሎዶቅያዊው እንቅስቃሴ መሸጋገር ሊፈጸም በነበረበት ጊዜ ነበር። በFuture for America ታሪክ ውስጥ ግን ከሎዶቅያዊው እንቅስቃሴ ወደ ፊላዴልፊያዊው እንቅስቃሴ የሚደረገው ሽግግር አሁን በመፈጸም ላይ ነው።

በ2 ተሰሎንቄ ውስጥ ጳውሎስ ከቀጥተኛ አረማዊት ሮም ወደ መንፈሳዊት የጳጳሳዊት ሮም የሚደረገውን ሽግግር ለይቶ ያቀረበው እውነት ለሚሊር የትንቢታዊ ግንዛቤ ማዕቀፍ ሆነ። ዮሐንስ መጥምቁም ሆነ ጳውሎስ ከቀጥተኛው ወደ መንፈሳዊው የሚደረገውን ሽግግር ለማብራራት ተነሥተው ነበር። ዊልያም ሚሊር በዮሐንስ መጥምቁ የተመሰለ ነበር፤ በሥራውም ውስጥ ዮሐንስ ለመለየት የተነሣበትን ያንን ሽግግር፣ ማለትም የአረማዊትና የጳጳሳዊት ሮምን ግንኙነትና ሽግግር መገንዘብ አስፈላጊ ነበር።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “ዘወትሩ” የሚለውን አምስት ጥቅሶች አሉ። እነርሱም ሁልጊዜ የጳጳሳዊውን ኃይል ምልክት የሚቀድሙ ናቸው። እኛ እየመረመርነው ባለው የትንቢታዊ ሽግግር አውድ ውስጥ፣ እነዚህ አምስቱ ማጣቀሻዎች ሁሉ ከቃል በቃል ሮም ወደ መንፈሳዊ ሮም የሚደረገውን ሽግግር ያካትታሉ። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “ዘወትሩ” የሚባለው በእንባቆም ሁለት ጽላቶች ላይ ከተወከሉት እውነቶች አንዱ ነው፤ ስለዚህም ሊጠበቅ የሚገባው መሠረታዊ እውነት ነው፤ መጨረሻም በሐሰተኛና በተመሳሳይ ጌጣጌጦችና ሳንቲሞች የሚሸፈን እውነት ነው። በእነዚያ በሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ የተወከለ እያንዳንዱ እውነት በኤለን ዋይት ጽሑፎች ውስጥ ቀጥተኛ መንፈሳዊ መነሻ ያለው ድጋፍ እንዳለው መሆኑ አደጋ የተፈጠረ አይደለም። ከመሠረታዊ እውነቶች ማናቸውንም (“ዘወትሩን” ጨምሮ) መቃወም ማለት፣ በአንድ ጊዜ የትንቢት መንፈስን ሥልጣን መቃወም ማለት ነው።

«ከዚያም ስለ ‘ዕለታዊው’ እንዲህ ተገለጠልኝ፤ ‘መሥዋዕት’ የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፉ ክፍል አይደለም፤ እንዲሁም ጌታ ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት የፍርድ ሰዓቱን ጩኸት ለሰጡት ሰጥቶአቸው ነበር። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረበት ጊዜ፣ ማለት ይቻላል ሁሉም ስለ ‘ዕለታዊው’ ትክክለኛው አመለካከት ተባብረው ነበር፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በድብልቅ መካከል፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ጨለማና ድብልቅም ተከትሎአል።» Review and Herald, November 1, 1850.

እነዚያ “የፍርድን ሰዓት ጩኸት የሰጡ” ሰዎች፣ “ዘወትሩ” የሚለውን የአረማዊነት ምልክት፣ እና/ወይም የአረማዊት ሮም ምልክት እንደሆነ ተረዱት። መረዳታቸው ይህንም እውነታ ያካትት ነበር፤ ይህም ማለት፣ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በዳንኤል ውስጥ ባለው ንባብ አካል እንዳልሆነ፣ እርሱም በኪንግ ጄምስ መጽሐፍ ቅዱስ ተርጓሚዎች በሰው ጥበብ እንደተጨመረ ይረዱ ነበር። የአቅኚዎቹ መረዳት ደግሞ “ዘወትሩ” ሁልጊዜ ከጳጳሳዊ ኃይል ከሁለቱ ምልክቶች አንዱ ጋር በግንኙነት እንደሚቀርብ፣ እናም አረማዊነት (“ዘወትሩ”) ሁልጊዜ ከጳጳሳዊው ምልክት በፊት እንደሚቀድም ያካትት ነበር። እነርሱ ሁልጊዜ ወደ ትንቢታዊ ታሪክ በገቡበት ቅደም ተከተል ውስጥ ይለዩ ነበር። የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አረማዊነት ከጳጳሳዊነት አስቀድሞ የሚመጣበትን ታሪካዊ ቅደም ተከተል ፈጽሞ አይለቁም፤ እናም የራእይ መጽሐፍ ሦስተኛውን የሚያጠፋ ኃይል፣ ይህም ሐሰተኛውን ነቢይ በሚያስተዋውቅበት ጊዜ፣ ያ ቅደም ተከተል ሁልጊዜ ይጠበቃል።

ጳውሎስ በትንቢት ውስጥ ያሉት ቃል በቃል ነገሮች በመስቀሉ ዘመን ወደ መንፈሳዊ ነገሮች እንደ ተሻገሩ የሰጠው መመሪያ ባይኖር፣ በየሐንስ ብቻ ስተቀር በሁሉም ወንጌላት ውስጥ የተገኘው ክርስቶስ ስለ ኢየሩሳሌም ጥፋት የሰጠው ትንቢት አስቸጋሪ ችግር ያስከትላል። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “የዕለቱ” ጋር የተያያዙት የጳጳሳት ሥርዓት ሁለቱ ምልክቶች የጥፋት ርኩሶት እና የጥፋት መተላለፍ ናቸው። እነዚህ ሁለቱ ምልክቶች የአውሬውን ምልክት (ርኩሶቱን) እና የአውሬውን ምስል (መተላለፉን) ይወክላሉ።

አባይነት አማኞች ብሎ የሚቈጥራቸውን ሰዎች እንዲገድል ለጳጳሳዊ ሥርዓት ፈቃድ የሚሰጠው መተላለፍ፣ ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት በአንድነት መጣመራቸው ሲሆን፣ በዚያም ግንኙነት ላይ ቤተ ክርስቲያን ቁጥጥርን በእጅግ የምታደርግ መሆኗ ነው። ስለዚህ ዳንኤል፣ የጳጳሳዊው አውሬ ምስል የሆነውን የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት፣ እንደ ጥፋት መተላለፍ ያቀርባል። መጽሐፍ ቅዱስ ጣዖት አምልኮን እንደ ርኩሶት ይለያል፤ የጳጳሳዊውም ኃይል ያለው የጣዖት አምልኮ ሁሉ በጣዖታዊው ሰንበቱ ይወከላል፤ ይህንንም የሐንስ የአውሬው ምልክት ብሎ ይጠራዋል፣ ዳንኤልም ጥፋትን የሚያመጣው ርኩሶት ብሎ ይጠራዋል።

ከእነዚያም ከአንዱ ትንሽ ቀንድ ወጣ፤ እርሱም ወደ ደቡብና ወደ ምሥራቅ እንዲሁም ወደ ውብይቱ ምድር እጅግ ታላቅ ሆነ። እርሱም እስከ ሰማይ ሠራዊት ድረስ ታላቅ ሆነ፤ ከሠራዊቱና ከከዋክብቱም አንዳንዶቹን ወደ ምድር ጣለ። እነርሱንም ረገጣቸው። አዎን፣ እስከ ሠራዊቱ አለቃ ድረስ ራሱን ከፍ አደረገ፤ በእርሱም የዘወትር መሥዋዕቱ ተወገደ፣ የመቅደሱም ስፍራ ተጣለ። ከመተላለፍም የተነሣ በዘወትር መሥዋዕቱ ላይ ሠራዊት ተሰጠው፤ እውነትንም ወደ ምድር ጣለ፤ እርሱም አደረገ።

ተከናወነለትም። ዳንኤል 8፡9-12።

እነዚህን ቁጥሮች በሌላ ጽሑፍ ውስጥ በይበልጥ ዝርዝር እንመለከታለን፤ ነገር ግን በአሥራ አንደኛው ቁጥር ውስጥ በክርስቶስ ላይ ራሱን ያከበረው ኃይል አረማዊቱ ሮም ነበረች፤ እርሱን በተወለደ ጊዜ ሊገድሉት በሞከሩ ጊዜ እና በመጨረሻም በመስቀል ላይ ያንን ባደረጉበት ጊዜ። ቁጥሩም “በእርሱ” (አረማዊቱ ሮም) “ዘወትሩ ተወሰደ” ይላል። “ተወሰደ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል “ሩም” ሲሆን፤ ትርጉሙም “ከፍ ማድረግና ክብር መስጠት” ማለት ነው። አረማዊቱ ሮም የአረማዊነትን ሃይማኖት ከፍ ታደርግና ታከብራለች፤ በታሪክም ውስጥ ያንን እጅግ በትክክል አድርጋለች። ለዚህም ምክንያት “አረማዊቱ ሮም” ተብላ ትጠራለች።

ቀጣዩ ቁጥር የሚገልጸው፤ ጳጳሳዊቷ ሮም “የሠራዊት ኃይል” እንደ ተሰጣት ነው፤ ይህም “የዕለቱን” (አረማዊነትን) የሚቃወም ወይም የሚያሸንፍ ነበር። ይህ ደግሞ የታሪክ እውነታ ነው፤ ምክንያቱም ጳጳሳዊቷ ራሱ የራሱ ሠራዊት ባይኖረውም፤ ወደ ሥልጣን መውጣቱ ላይ የተጣለውን መከላከያ ለማሸነፍ የወታደራዊ ኃይል ተጠቅሟል። ያ ኃይል ከአረማዊቷ ሮም መጣ። የተጠቀመችበትም የወታደራዊ ኃይል “በመተላለፍ” ተሰጣት፤ ምክንያቱም በ538 ዓ.ም. በዙፋን ላይ ያስቀመጧትን ነገሥታት ሠራዊት እንድትቆጣጠር ያስቻለች መተላለፍ፤ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መቀላቀል መተላለፍ ነበር። መጀመሪያ በአሥራ አንደኛው ቁጥር አረማዊቷ ሮም ትነገራለች፤ ይህም ተማሪውን አረማዊቷ ሮም በክርስቶስ ላይ እንደምትነሣ፤ እና የአረማዊነትን ሃይማኖት እንደምታከብር ያስታውቀዋል።

ቀጣዩ ቃል ኪዳን ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት የተቀላቀሉበትን ኃጢአት ይገልጻል፤ ይህም ጳጳሳዊ ሥርዓቱ በእርስዎ ላይ አረማዊቷ ሮም ታደርግ የነበረውን መከላከያ እንዲያሸንፍና እንዲያስወግድ አስችሎታል። ታሪክ የእነዚያን ሁለቱን ቃላት ትግብራ ይደግፋል። “የዕለት ተዕለት” ወይም በክርስቶስ ላይ የቆመችውን ኃይል የሆነችውን አረማዊቷን ሮም ወይም በአረማዊቷ ሮም ከፍ ከፍ የተደረገችውን የአረማዊነት ሃይማኖት ይወክላል። ከዚያም “የዕለት ተዕለት” ምልክት ጳጳሳዊ ሥርዓቱ ይከተላል፤ ይህም ለጳጳሳዊ ሥርዓቱ ክፉ ሥራውን እንዲፈጽም በሠራዊት ኃይል የሚያበረታታው ያ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መተላለፍ መሆኑን ያሳያል። የዳንኤል ሦስተኛው የ“የዕለት ተዕለት” አጠቃቀም፤ ለመልሱ ምክንያት የሚሆነውን ጥያቄ ነው፤ ያ መልስም የአድቪንቲዥም ማዕከላዊ ዓምድ ነው።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ለዚያ የተናገረው ቅዱስ፡- ስለ ዘወትሩ መሥዋዕትና ስለ አጥፊው መተላለፍ የሆነው ራእይ፤ መቅደሱንና ሠራዊቱን ሁለቱንም ለእግር መረገጥ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል? አለው። ዳንኤል 8፡13።

በዚህ ቁጥር ውስጥ ራእዩ እስከ መቼ እንደሚቆይ የሚጠየቅ ስለሆነ፤ ይህም የሚጠይቀው የጊዜ ርዝመትን የሚወክል መልስ እንጂ የተወሰነ የጊዜ ነጥብ አይደለም። ጥያቄው ራእዩ በምን ቀን እንደሚፈጸም አይደለም፤ ነገር ግን የራእዩ የቆይታ ጊዜ ምን ያህል እንደሆነ ነው። ቁጥሩ “መቼ?” አይልም፤ “እስከ መቼ?” ይላል። ራእዩ ስለ አረማዊነት አጥፊ ኃይሎች ነው፤ እነዚህም “ዘወትር” ተብለው የተወከሉ ሲሆን፤ እንዲሁም ምድርን ከነገሥታት ጋር ሲጋለጡ የሚፈጸመው የጳጳሳዊ መተላለፍ በሚወክለው ጳጳሳዊ ነው። እነዚህ ሁለቱ አጥፊ ኃይሎች፤ አረማዊነት ተከትሎ ጳጳሳዊ፤ በ“ሰባት ዘመናት” ዘመን ውስጥ መቅደሱንና ሰራዊቱን ይረግጡ ዘንድ ነበር።

ከባቢሎን ዘመን ጀምሮ የተጀመረው የቃል በቃል ቅዱስ ስፍራ መረገጥ፤ እስከ እ.ኤ.አ. 70 ዓ.ም. በአረማዊት ሮም ኢየሩሳሌም እስከ ተደመሰሰችበት ድረስ የቀጠለው፤ ከታሪኩ መጀመሪያ እስከ መጨረሻው በአረማዊ ኃይሎች እንደተፈጸመ መገንዘብ አስፈላጊ ነው። ስለዚህ የቃል በቃል ቅዱስ ስፍራንና የቃል በቃል ሠራዊቱን (የእግዚአብሔር ሕዝብ) የረገጡት በብዙ ቁጥር የሚጠቀሱ ቃል በቃል አረማውያን ነበሩ። ነገር ግን መንፈሳዊት ሮም የረገጠችው መንፈሳዊት ኢየሩሳሌምንና መንፈሳዊ እስራኤልን ነበር።

ነገር ግን ከቤተ መቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፣ አትለክተውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ እነርሱም ቅድስቲቱን ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጣሉ። ለሁለቱም ምስክሮቹ ሥልጣን እስጣለሁ። ማቅ ለብሰውም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ይናገራሉ። ራእይ 11፣2, 3።

መጥምቁ ዮሐንስ የራሱ ሥራ ሙሉነትን ሳያውቅ፣ ከምድራዊው መቅደስ ወደ ሰማያዊው ያለውን የዘመን ሥርዓት ለውጥ የለየ የማገናኛ ነቢይ ነበር። ጳውሎስ ደግሞ ከቃል በቃል እስራኤል (ሠራዊቱ) ወደ መንፈሳዊ እስራኤል ያለውን የዘመን ሥርዓት ለውጥ የለየ የማገናኛ ነቢይ ነበር። ለአርባ ሁለት ወራት የተረገጠችው ኢየሩሳሌም መንፈሳዊት ኢየሩሳሌም ነበረች።

«እዚህ የተጠቀሱት ዘመናት—“አርባ ሁለት ወራት” እና “አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ቀናት”—አንድ ናቸው፤ ሁለቱም የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ከሮም የግፍ መከራ የምትቀበልበትን ዘመን በእኩል ያመለክታሉ። የጳጳሳዊ የበላይነት 1260 ዓመታት በክ.ዓ. 538 ጀመሩ፣ ስለዚህም በ1798 ሊያበቁ ነበር። በዚያን ጊዜ የፈረንሳይ ጦር ሮምን ገብቶ ጳጳሱን እስረኛ አደረገው፣ እርሱም በስደት ላይ ሳለ ሞተ። ምንም እንኳን ከዚያ ብዙም ሳይቆይ አዲስ ጳጳስ ተመረጠ፣ ከዚያ ወዲህ ግን የጳጳሳዊው መዋቅር ከዚያ በፊት የነበረውን ኃይል ፈጽሞ መጠቀም አልቻለም።» The Great Controversy, 266.

ጳውሎስ በመስቀሉ ታሪክ ውስጥ በተፈጸመው ሽግግር፣ “በላይ ያለች” መንፈሳዊቱ ኢየሩሳሌም እግዚአብሔር ስሙን ለማኖር የመረጣት ከተማ እንደ ሆነች፣ ቃል በቃል የምትታወቀውም ኢየሩሳሌም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ኢየሩሳሌም መሆን እንዳቆመች ገለጠ።

ይህች አጋር በዓረቢያ ያለውን የሲና ተራራ ታመለክታለች፤ አሁንም ካለችው ኢየሩሳሌም ጋር ትመሳሰላለች፣ እርስዎም ከልጆቿ ጋር በባርነት ናት። ነገር ግን በላይ ያለችው ኢየሩሳሌም ነፃ ናት፤ እርስዎም የእኛ ሁሉ እናት ናት። ገላትያ 4፣25፣ 26።

ይህ እውነት በትክክል ሊገባ የሚገባ አስፈላጊ ነው፤ እና ቃል በቃል የሆነችውን ኢየሩሳሌም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ምልክት አድርጎ መፈጸም የሮም ሊቀ ጳጳስ ፀረ ክርስቶስ መሆኑን የሚገልጠውን እውነት ለማፍረስ በኢየሱሳውያን የተፈጠረው ማታለያ አካል ነው። ይህ ሐሰተኛ ትምህርት በክህደት ውስጥ በወደቀ ፕሮቴስታንትነት ውስጥ ዘመናዊቱን የአይሁድ ሀገር እስራኤልን የትንቢት ምልክት እንደሆነች በስህተት እንዲመለከቱ የሚያስችል እምነት ያመነጫል። ቃል በቃል የሆነችው ኢየሩሳሌም በመስቀሉ ዘመን የእግዚአብሔር ኢየሩሳሌም መሆኗን አቆመች።

“የኢየሩሳሌም ከተማ ከእንግዲህ ወዲህ ቅዱስ ስፍራ አይደለችም። ክርስቶስን በመከልከላቸውና በመስቀላቸው ምክንያት የእግዚአብሔር ርግማን በእርስዎ ላይ ነው። የጥፋተኝነት ጨለማ ነውር በእርስዎ ላይ ይኖራል፤ በሰማይ የማንጻት እሳቶች እስክትነጻ ድረስም ዳግም ቅዱስ ስፍራ ከቶ አትሆንም። ይህ በኃጢአት የተረገመ ምድር ከኃጢአት ነውር ሁሉ በሚነጻበት ጊዜ፣ ክርስቶስ እንደ ገና በደብረ ዘይት ላይ ይቆማል። እግሮቹም በእርሱ ላይ ሲያርፉ፣ ይሰነጠቃል፣ ለእግዚአብሔርም ከተማ የተዘጋጀ ታላቅ ሜዳ ይሆናል።” Review and Herald, July 30, 1901.

ክርስቶስ ስለ ዓለም መጨረሻ የተናገረውን ትንቢት ስንመለከት፣ በቀጥተኛው ኢየሩሳሌምና በመንፈሳዊቱ ኢየሩሳሌም መካከል ያለው ልዩነት አስፈላጊነት ይታወቃል። ዳንኤል “የዕለቱን” ለአራተኛ ጊዜ የሚጠቅሰው በምዕራፍ አሥራ አንድ ነው።

ኃይሎችም በእርሱ ወገን ይቆማሉ፣ የኃይልም መቅደሱን ያረክሳሉ፣ የዘወትርም መሥዋዕቱን ያስወግዳሉ፣ የሚያጠፋውንም ርኩሳት ያኖራሉ። ዳንኤል 11፣31።

ይህ ቁጥር በ538 ዓ.ም. አረማዊት ሮም ጳጳሳዊነትን በምድር ዙፋን ላይ በማኖር የፈጸመችውን ሥራ ይለይታል። “ክንዶቹ” በ496 ዓ.ም. ከፍራንኮች ንጉሥ ክሎቪስ ጀምሮ ለጳጳሳዊነት የቆመውን የአረማዊት

ሮምን ወታደራዊ ኃይል ይወክላሉ። ከክሎቪስ በኋላ የተለያዩ የአውሮፓ ነገሥታት ጳጳሳዊነትን በማቋቋም ሥራ ላይ ሠርተዋል፤ ነገር ግን ይህ ቁጥር ከጢሮስ ጋላምታ ጋር የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት በመፍጠር ከበደላቸው በኋላ፣ የአውሮፓ ነገሥታት (ክንዶች) ለጳጳሳዊነት ያደረጉትን አራት ነገሮች ይለይታል።

እነርሱ ለጳጳሳት ሥርዓት በቆሙ ጊዜ፣ የአረማዊቱም ሮም ሆነ የጳጳሳት ሮም የኃይል ምልክት የነበረችውን የሮምን ከተማ “አረከሱ” ወይም አጠፋአት። በዚያ ቁጥር የተጠቀሰው ማረክስ በዓመታት ሁሉ ተደጋግሞ ተፈጸመ። ምክንያቱም የሮም ከተማ ያለማቋረጥ ለወታደራዊ ጥቃቶች ተጋልጦ ነበርና። እነዚያ የአውሮፓ ነገሥታት (እጆቹ) ደግሞ “ዘወትሩን ያስወግዳሉ።” በዚህ ቁጥር “ያስወግዳሉ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል በስምንተኛው ምዕራፍ እንደነበረው “ሩም” አይደለም። በዚህ ቁጥር “ያስወግዳሉ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል “ሱር” ሲሆን፣ ትርጉሙም ማስወገድ ነው። የአውሮፓ ነገሥታት እጆች በ508 ዓ.ም. የጳጳሳት ሥርዓት መነሣትን የሚቃወም አረማዊ ተቃውሞ ያስወግዱ ነበር። ከዚያም በ538 ዓ.ም. እነዚያ እጆች የጳጳሳትን ሥርዓት በምድር ዙፋን ላይ ያኖሩት ነበር። ከዚያም በዚያው ዓመት በአርሌያንስ ጉባኤ፣ የጳጳሳት ሥርዓት የእሑድ ሕግን አስፈጸመ።

እሁድ እንደ አምልኮ ቀን የሚከበረው ነገር እህት ዋይት “የጣዖት ሰንበት” ብላ የምትጠራው ነው፤ ጣዖትን ማምለክም “ርኩሶት” የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ የተሟላ ትርጓሜ ነው። በ538 ዓ.ም. የአረማዊቱ ሮም ክንዶች የሚያጠፋውን ርኩሶት አኖሩ።

“እግዚአብሔር ያልበረከውን ቀን፣ የጣዖት ሰንበትን ከፍ ከፍ የሚያደርጉና የሚያመልኩ ሁሉ፣ በእግዚአብሔር የተሰጣቸውን ችሎታ ሁሉ እነርሱ ለስሕተት አገልግሎት በመጠምዘዝ ሰይጣንንና መላእክቱን ይረዳሉ። አስተዋይነታቸውን በሚያሳውር ሌላ መንፈስ ተነሣሥተው፣ የእሑድ ከፍ ከፍ መደረግ ሙሉ ሙሉ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት መሆኑን ማየት አይችሉም።” Selected Messages, book 3, 423.

ትንቢትና ታሪክ አሁን ለቁጥር ሠላሳ አንድ ላይ ተገናኝተዋል። ትንቢት ይህን መተግበሪያ ያጸናል ስንል፣ በዚህ ጊዜ ወደ ውይይቱ ሳናስገባቸው እነዚሁን እውነታዎች የሚመለከቱ ሌሎች ትንቢቶች እንዳሉ እንመለከታለን። ዳንኤል “ዘወትር” የሚለውን ቃል ለአምስተኛና ለመጨረሻ ጊዜ የተጠቀመበት ስፍራ በምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ይገኛል።

ዘወትር የሚቀርበው መሥዋዕት ከሚወገድበት ጊዜ፣ እናም ማጥፋትን የሚያመጣው ርኩሶት ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናት ይሆናሉ። የሚጠብቅ፣ እና ወደ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት የሚደርስ ብጹዕ ነው። ዳንኤል 12:11፣ 12።

ትንቢትና ታሪክ በ508 ዓ.ም. በጳጳሳዊው ሥርዓት መነሣት ላይ የነበረው ተቃውሞ በመሠረቱ እንዳበቃ ያረጋግጣሉ፤ ይህም ዳንኤል ምዕራፍ ሰባት እንደሚያመለክተው ከሦስቱ የጂኦግራፊ እንቅፋቶች የመጨረሻው (ጎቶች) በተነቀለ ጊዜ ነበር።

ቀንዶቹን እመለከት ነበር፤ እነሆም፡ በመካከላቸው ሌላ ትንሽ ቀንድ ወጣ፤ በፊቱም ከፊተኞቹ ቀንዶች ሦስቱ ከሥራቸው ተነቅለው ወደቁ፤ እነሆም፡ በዚህ ቀንድ ውስጥ እንደ ሰው ዓይኖች ያሉ ዓይኖች ነበሩበት፡ ታላቅ ነገርም የሚናገር አፍ ነበረው። ዳንኤል 7:8።

የተወገዱት ሦስቱ ቀንዶች በሁለቱ ቅዱሳን ጽላቶች ላይ ተመልክተው ተገልጸዋል፤ እናም ከእነዚያ ሦስቱ የጂኦግራፊ እንቅፋቶች ሦስተኛው በ508 ዓ.ም. ከሮም ከተማ በተገፋ ጊዜ፣ በጳጳሳዊ ኃይል መነሣት ላይ የነበረው መቋቋም ተወገደ። በቁጥር አሥራ አንድ የተጠቀሰው “ማቆም” በ508 እስከ 538 መካከል ያሉትን ሠላሳ ዓመታት ይወክላል። ይህም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ የኃጢአት ሰውን ለማቋቋም የተደረገው ዝግጅት የተፈጸመባቸው ሠላሳ ዓመታት መሆናቸውን ያመለክታል።

“የተወገደ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል እንዲሁም “sur” ነው፤ ትርጉሙም ማስወገድ ማለት ነው፤ በ508 ዓ.ም.ም የጳጳስነት መነሣትን የሚቃወም ተቃውሞ ተወገደ (ተነሣ ተብሎ ተወሰደ)። ከዚያ ቀን ጀምሮ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ዓመታት ሲቆጠሩ ወደ 1798 ያደርሳሉ፤ ይህም ወደ ጳጳስነት የሞት ቁስል ነው። አንድ ሺህ ሶስት መቶ ሰላሳ አምስት ቀናት ሲቆጠሩ ወደ መጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ፣ እና በ1843 ዓመት በመጨረሻው ግዜ የመዘግየት ዘመን መጀመሪያ ያደርሳሉ። እግሩ ለ1843 “የሚደርስ” ለሆኑት በረከት ይሰጣል። “የሚደርስ” የሚለው ቃል መንከት ማለት ነው። የ1844 የመጀመሪያ ቀን የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ ያመለክታል፤ ነገር ግን የ1843 የመጨረሻ ቀን የ1844 የመጀመሪያ ቅጽበትን ይነካል። የአንድ ዓመት የመጨረሻ ቀን የሚቀጥለውን ዓመት የመጀመሪያ ቀን ይነካል። ከዚያ ቀን ጋር የተያያዘው በረከት በታሪክና በትንቢት የተደገፈ ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ “the daily” የተባለው እንደ መሠረታዊ እውነት ያለውን አስፈላጊነት ምርመራችንን እንቀጥላለን።

“ከ1840-1844 ዓ.ም. ጀምሮ የተሰጡት መልእክቶች አሁን በጽኑ ኃይል ሊቀርቡ ይገባል፤ ምክንያቱም አቅጣጫቸውን ያጡ ብዙ ሰዎች አሉ። መልእክቶቹም ወደ ሁሉም ቤተ ክርስቲያናት ሊደርሱ ይገባል።”

ክርስቶስ እንዲህ አለ፡- “ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ፣ ጆሮዎቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው። እውነት እላችኋለሁ፡ ብዙ ነቢያትና ጳጳሮች ሰዎች እናንተ የምታዩትን ነገር ለማየት ተመኙ፣ አላዩትምም፤ እናንተም የምትሰሙትን ነገር ለመስማት ተመኙ፣ አልሰሙትምም” [ማቴዎስ 13:16, 17]። በ1843 እና 1844 የታዩትን ነገሮች ያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው።

“መልእክቱ ተሰጠ። እናም የዘመኑ ምልእክቶች እየተፈጸሙ ስለሆነ መልእክቱን ዳግመኛ በመናገር ረገድ ምንም መዘግየት ሊኖር አይገባም፤ የመዝጊያው ሥራ መፈጸም አለበት። በአጭር ጊዜ ውስጥ ታላቅ ሥራ ይከናወናል። በቅርቡ በእግዚአብሔር ሹመት አንድ መልእክት ይሰጣል፤ ይህም ወደ ታላቅ ጭኝት ያብጣል። ከዚያም ዳንኤል ምስክርነቱን እንዲሰጥ በዕጣው ውስጥ ይቆማል።” Manuscript Releases, volume 21, 437.